

Հանրականն է, այս ձեւով կը կնութիւնն աւելորդ կը թուի: —

Մեր ուշադրութիւնը գրաւեցին քանի մը
ուղղագրութիւններ, որոնք անհաստատ ու ան-
կայուն են: Քանի մը օրինակներ:

1. $\Omega \cdot \eta \cdot \eta \cdot \eta$ $\sqrt{\eta \cdot \eta \cdot \eta}$ $\sqrt{\eta \cdot \eta \cdot \eta}$ (էջ 166), կը կար-
դանք, բաղիսում (էջ 7), բաղիլում (էջ 8), բաղի-
ման (էջ 79) բաղիսել (էջ 119): Խատիւ կը զանա-
գանուին իրարժեք է ու չէ: $\sqrt{p \cdot q \cdot r \cdot s}$, եւ $\sqrt{p \cdot q \cdot r \cdot s}$

2. ԵՐԵՒՔ կը գրէ միշտ, բայց այս սեւալ ձեւ
է, (չմշտ, ուր-եւ, ուստ-եւ, ում-եւ) ուրեմն եւ
երբ-եւ, որ ուղիղ ձեւն է, գործածուած, էջ 118,
132, 142, 146 եւն:

3. Ուղեղ՝ սթափսաեց (էջ 220), խաղաղուե-
լուց (220) փակուեր, շարունակուեր (221), քա-
շուել, յուղուած, դասաւարուել, մեղմուելու (325)
ձեւերու քով կը գտնենք՝ սխալդում (221), կա-
տարիւմ (226), թում (259), իրում (325),
նոյն էջի մէկ տող յառաջ քաղկում: Այս Յ ձեւերն
ալ չեն կրնար մէկտ ըլլալ, մէկն ընտրելու է, եւ
այս մէկն պէտք է ըլլալ՝ սթափսաեց: Երկու աւերէ
խորշելու համար՝ նախընտրելու է թում ձեւը,
վասն զի հայերէնի մէջ չ հնարուած է ո ի երկար
ամանակը պահելու համար եւ ուր ու չկարդալու
համար:

4. Մեկին (319), պիտի ըլլայ բնականապէս՝

5. Φεούφορ (Εξ 9, 11²), ήσκ ουγιναψέω έχ 9.
 Φεούφορ: Πεληρώ δέτεν τι Φεούψετ (Ιν. Βόσπορος),
 επιγεγ αυφορμαθήτεν έρ γαρρά, τη. Βοσφορε
 δέτεν Φεούφορ λασ μετελη Φεούφορ φρέσια:

3. Պարքական՝ + Ալըներու (էջ 11) փոխարէն
Հիշտ հայերէն բառն ունինք “Ապարանքոց” Այս-
նեան “ապարանք”, բառին մէջ տեսնել կ'ուզէ Ապ-
(ջուր) + արանք (բնակութիւն (?)) որ ըստ իմաստին
շատ կրնայ յարմարի եալուի:

7. Կը կարդանք էջ 151, 160 շատ ուղիղ ձեւ
ըլ սկզբոնանաւ՝ բախն, զո՞ր բոլոր արեւմտեայ
Հայերն տարիներէ ի վեր յամառօրէն կը շարունա-
կեն այսայ գրել, կարծերվ թէ Աւետարանի
յայնկայ ձորոյն կեցրանի ի (Յովհ. ՓԲ. 1) յա-
խութը:

26° կրնար մեր գրադետը ու վարժապեաք
զանազանել Cedro եւ Centre բառերը: Կենդրոն
(որ կրնայ նի պատճառաւ կենդրոն ալ գրուիլ) բա-
ռին մէջն արմատական գիր է, եւ ոչ թարմատար:
Մենք կը խորհրդած ենք: Եթէ միակ այս կենդրոն
կենդրոնական բառը սիսալ գործածելու կը յամա-
սին մեր գրադետը ու վարժապեաքը, Բնչպէս յօյս
ունենանք թէ տիպար հայերէն մը իբր օրինակ պիտի
կարենայ երբեք ծառայել՝ անսայթաք եւ միօրի-
նակ հայերէն մը գործածել:

8. Կամիշը (Եջ 47) բառին փոխարէն ուսի՞ք
հայերէն ուբե՞ն եւ ուբե՞լուշը: — Պառզեստեայ չի
նշանակեր հաղողացիք, այլ չնշին, դոյզն: — “Խա-
զում եին . . . ումանք թվախաղը . . . շըջապատռած
և անգիտանելի սոսուար խմբերով” (Եջ 273) խող-
դեր է հոս ճիշա բառը, որուն եւ բոպացիք չ'ու-
կiebitz կ'ըսեն, իսկ խառնութել է kiebitzen:

Հոս կը վերջանայ Պր. Սարուխանի վէպը : Ալ
շնորհաւորենք Պր. Սարուխանն, որ իւր վէպին մէջ
մտովին կը շնչեցնէ զմեղ՝ մեղի ծանօթ վայրերուն
մէջ “Խորհրդաւոր աղջկան եւ իւր գաղտնեաց ո
ստորագրութեամբը : Յաջորդ գիտական ու վիպա-
կան երկասիրութեանց մէջ ստէպ կարդալ պիտի
փափաքէինք՝ հեղինակին ախորժելի, վարժ ու
հմտական գրիչը :

Հ. ԴԱԲՐ. Ժ. Վ. ՄԻԿԱՅԼԻՍԵԱՆ

CAROLUS CLEMEN: *Fontes historiae religionis aegyptiacae*, collegit Theodorus Hopfner. Bonnae, in aedibus A. Marci et E. Weberi 1924. *t. 2 p. 477-708.*

Թերթիս 1921 Յունուար թւյն մէջ Հ. Վարդանեան մատենախօսելով՝ “Պարսկի կրօնի աղբիւրները” հատորը՝ ծանուցեր է արդէն Carolus Clemensի պահապետ մատենաշարը Հանդիսի ընթերցողներուն։ Կերպայ հատորն ի լոյս կ'ընծայէ Theodorus Hopfner, նիւթ ունենալով եգիպտական կրօնին հայող յունական ու լատինական աղբիւրները, որոնք երեք հարիւր աարուան միջոցին (262—562) մօտ հարիւրի կը հասնին։

Հաւաքածոյին շաբթը կը բանայ՝ Խւսեթիոս
Կեսարացի (շուրջ 262—340) ու կը փակէ Պրոկո-
պիոս Կեսարացին († 562). Հրատարակիչը խնամ-
քով նշանակեր է իւրաքանչիւր մատենագրի ա-
նուան կից՝ անոր ծանօթ թուականը, գրութիւնը
որմէ հատուածներ քաղեր է, եւ այն Հրատարա-
կութիւնները, որոնցմէ օգտուեր է՝ կազմելու հա-
մար եգիպտական ազգին իմաստափրական, բա-
րյական, ծիսական, դիցաբանական, նաեւ պատ-
մական ու ժամանակադրական տեղիքներու առաջի-
կայ հաւաքածոն — Դ. մասր մատենաշարին:

Սեր Հասարակութիւնը մօտէն շահագրդող
մխակ աղբիւրն է՝ Եւսեբիոս Կեսարացւոյն ժամա-
նակագրութեան հայ թարգմանութիւնը, լոյս տե-
սած երկու հատորով ի Բերլին (1875/76), լատի-
նական հրատարակութեամբ Schoeneհ:

Հաստ օդապաւէտ գործ է Clemensի այս ձեռա-
նարկը, որ շատ շատերուն անմատչելի բազմաթիւ
դրութիւններէ կրօններու ուսումնասիրութեան
անհրաժեշտ տեղիկքները քաղլելով՝ բանասէրներու
թանկագին ծառայութիւն կը մատուցանէ:

Հ. Ս. ԵՂԱՎԵՐԻԱՆ

